

reindustrialització. Per açò –vosté ho sap– el pressupost de política industrial va augmentar en 2017 un 42% respecte al 2016, i el de l'ivace, en la promoció de recerca, desenvolupament i innovació, i la internacionalització va pujar en un 28%. Per tant, en eixe punt estem treballant.

També, a hores d'ara, estem treballant en una campanya informativa per a sensibilitzar la societat valenciana dels prejudicis de l'economia irregular que vorem prompte, eixirà prompte.

I, quant a l'últim punt de la moció, s'està a l'espera de la ratificació per part del govern de l'estat del Conveni 189 de l'Organització Internacional de Treball sobre la millora de les condicions laborals de les treballadores i treballadors domèstics i que redundarà en la reducció d'aquesta mala pràctica.

És a dir, eixa és la moció, eixe és el treball i en cadascun dels punts estem en eixa situació. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyor conseller.

Senyor Estañ, ¿vol acabar de gastar el seu temps? No, val.

Interpel·lació al conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport, senyor Vicent Marzà Ibáñez, sobre la política general del Consell en relació amb la construcció del col·legi Regina Violant d'Almassora, que formula el diputat senyor Vicente Casanova Claramonte (GP Popular) (RE número 79.572, BOC número 215)

La senyora vicepresidenta primera:

Doncs anem a passar al següent punt, que és el número 7, que és la interpel·lació al conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport sobre la política general del Consell en relació amb la construcció del col·legi Regina Violant d'Almassora, que formula el diputat Vicente Casanova Claramonte, del Grup Parlamentari Popular, que té ja, quan ell vullga, la paraula.

Quan vosté vullga.

El senyor Casanova Claramonte:

Gràcies, senyora presidenta.

En primer lloc, vullc agrair la presència del senyor conseller d'educació que esta vesprada ha hagut de fer hores extra, que no ha fet fugida com han fet en aquest plenari una bona part dels consellers.

I això em va a permetre que puga preguntar-li en nom de la comunitat educativa i Almassora, i en particular en nom dels pares i mares del col·legi Regina Violant, quin és el futur de

les obres de construcció del nou col·legi pràcticament paratitzades des de primers de 2017, i sobretot quina es la seua previsió de calendari per tal de desbloquejar eixa situació i quines previsions maneja la conselleria perquè els alumnes puguen estrenar el col·legi i deixar les actuals instal·lacions provisionals.

Perquè, senyor conseller, li recorde que les obres d'aquest col·legi de tres línies –actualment en aules prefabricades– foren licitades el 27 de març de 2015, és a dir, fa vora trenta mesos. I a pesar que el projecte tenia un termini d'execució de díhuit mesos, sols han assolit una execució del 20% i estan pràcticament paratitzades les obres des de gener de 2017. ¿Quants mesos faran falta encara per a acabar-les?

Mire, ja va resultar poc explicable que a pesar d'haver-se licitat el 27 de març de 2015 vostés no adjudicaren l'obra i firmaren el contracte fins el 15 de gener de 2016, perdent inexplicablement quasi deu mesos. Però encara resulta més injustificable que no es firmara l'acta de replanteig fins a finals de juny de 2016, per causes clarament imputables a la falta de diligència de la conselleria que va tardar sis mesos en aprovar el pla de seguretat de salut i en anomenar la direcció facultativa de l'obra. Són dades, no menege el cap senyor conseller, són dades que estan ahí.

En resumen, senyor conseller, de de març de 2015 que es van licitar les obres fins l'inici de la construcció, 28 de juny de 2016, van passar quinze mesos. Inexplicable, senyor conseller, i això que vosté va anar a Almassora a l'agost de 2015 dient que li donava la màxima prioritat al col·legi, van tardar quinze mesos en començar-se les obres. Però el més greu encara estava per aplegar.

Segons la documentació que a petició d'aquest diputat vosté ens ha proporcionat, el 26 de gener de 2017 l'empresa adjudicatària ja va demanar un modificat i la suspensió temporal de les obres fins que s'aclariren les discrepàncies sorgides durant l'execució del projecte.

Seguint el fil d'eixos escrits creuats entre l'empresa adjudicatària i la conselleria es deduïx, almenys jo deduïsc, una clara deixadesa i falta de voluntat per resoldre la situació, mentre vostés s'han limitat a acusar públicament a l'empresa de paratitzar les obres perquè demana un increment pressupostari de l'obra d'1,2 milions d'euros, cosa que no hem trobat –jo no he trobat– en cap dels escrits, de tots els escrits, del bon grapat d'escrits que ens han passat i que la mateixa empresa nega rotundament en la carta que li va remetre a l'alcalde d'Almassora, de la qual cosa ens hem enterat no sé com perquè allí no s'ha dit ni mu, el passat 22 de setembre, en la que afirma literalment i entre cometes que «es absolutament falso que solicitase un incremento presupuestario de 1,2 millones de euros». Algú, senyor conseller, no està diguent la veritat, o l'empresa o vostés. Serà una qüestió a aclarir.

En estos deu mesos i amb una parsimònia incomprendible, la conselleria s'ha limitat a contestar mitjançant resolucions denegatòries i sols s'han produït reunions tècniques en les que les postures de les dos parts són clarament irreconciliables.

Segons la documentació aportada per vostés, no n'hi ha ni una sola intervenció de cap representant polític, ni del

secretari autonòmic, ni naturalment del conseller, no intervenen en cap moment per buscar una solució que desbloquejara esta situació.

La lectura dels escrits i dels informes tècnics, senyor conseller, mostren un clar diàleg de sords i, mentrestant, al meu entendre, i dels pares, ningú amb responsabilitat política ha menejat un dit. I vosté, senyor conseller, fent el Don Tancredo fins a hui. El seu fonamentalisme contra el que vostés anomenen «sobrecostes» l'estan pagant els xiquets, els pares i l'equip docent del centre.

Perquè, mire, senyor conseller, en un projecte complex com és aquest, amb un pressupost inicial de 6.900.000 euros, és lògic que puguen aparéixer incidències, noves necessitats o variacions sobrevingudes –i no són paraules meues–, que obliguen a revisar-lo, amb rigor, sí; però també amb voluntat de resoldre les discrepàncies.

Eixa disposició no ha estat mai present, fins acabar en el punt de bloqueig actual. I mentrestant, són els xiquets els que estan pagant el seu fonamentalisme o, el que és pitjor, el seu passotisme.

Mire, ja va ser sorprenent que una obra, amb un pressupost de 6,9 milions d'euros, s'adjudicara per 5.100.000, amb una baixa de 1.800.000 euros, un 25,4%. Clarament sospitosa de ser una baixa temerària.

I és que algú amb experiència de gestió, que no pareix el seu cas, s'hauria d'haver posat en guàrdia, perquè fins ara ningú ven duros a quatre pessetes.

No vaig jo a defensar l'empresa adjudicatària, però la postura intransigent de la conselleria i la seua falta de negociació sols ens han conduït al bloqueig.

I ara anuncien, després de deu mesos de paràlització, que volen rescindir el contracte i traure una nova licitació del projecte, que encara s'haurà de tornar a redactar. I això, si no entrem en una dinàmica de recursos que puga presentar l'empresa i bloquejar judicialment eixa nova licitació. Total, senyor conseller, ningú sap quin i quan aplegarà el final d'aquest despropòsit.

Mire, jo vaig a concretar. Me queda poc de temps per a fer-li les preguntes que m'han traslladat els pares que li faja a vosté.

Primer, ¿han intentat de veritat, i no sols a base d'escrits i resolucions i més enllà de les reunions tècniques, negociar amb l'empresa adjudicatària i aplegar a algun acord per desbloquejar la situació i reprendre de forma immediata les obres? Perquè, senyor conseller, convindrà amb mi que eixa seria la millor solució.

Si no són capaços d'aplegar a ningun acord, busquen un àrbitre neutral que pose fi a la solució, i solució a les discrepàncies. Deixen d'estar enrocats en el seu fonamentalisme contra els modificats i apliquen el sentit comú. No es creguen posseïdors de la veritat absoluta. Busquen un mediador que vostés tan preconitzen per a altres situacions i troben una solució dialogada. ¿Els sona? ¿O allò de la mediació i el diàleg sols val per a altres ocasions?

Segon pregunta. Si van a rescindir el contracte, que és el que han anunciat, i malgrat que sempre entenem que seria la pitjor solució, ¿quan ho va a fer? Ho varen anunciar ja fa més d'un mes i seguim igual. ¿Ens pot donar una data? I si van a licitar de nou, ¿quan ho van a fer i quines previsions de terminis de licitació i adjudicació contemplem?

I tercera, i per l'últim i el més important, i és el que els pares volen realment saber. Ells no..., estan pendents de licitacions i d'estes històries. El que volen saber és: ¿pot comprometre vosté, senyor conseller, en donar una data per a estrenar el col·lege?

Mire, senyor conseller, espere que em puga contestar de forma concreta a estes preguntes. Jo sé que és molt temptador, quan vosté puja, parlar del passat, però els pares esperen una resposta de present i de futur. No els done més llargues. Assumisca vosté pilotar les negociacions i desbloquege la situació. 600 xiquets, 600 famílies no deuen sofrir la seua falta de gestió. Espere que ens conteste i, sobretot, que actue.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyor Casanova.

Senyor conseller.

Quan vullga.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyora presidenta.

Vull donar la benvinguda al nou portaveu d'educació del Partit Popular, que supose que ara serà el senyor Casanova. Gràcies per la seua..., per la seua interpel·lació. *(Aplaudiments i veus)*

La senyora vicepresidenta primera:

Señora Gascó, señora Gascó, por favor... Señora Gascó.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Primer que res, evidentment que a vostés no els agrada que parlem del passat, per moltes qüestions, és evident. Però a mi m'agradaria no només situar la situació, sinó també pensar i donar resposta a les seues preguntes. Evidentment que sí, ¿eh?, i les faré.

Vosté diu: «¿Vostés volen negociar?». Sí, clar que sí, amb criteris tècnics. Amb criteris tècnics. Perquè vostés s'obliden

moltes vegades que, per damunt de tot, els diners públics són sagrats. I jo crec que vostés això ho han oblidat en algun temps. I d'ahí que vullguen que es pense que es pot solucionar tot assentant-se en una taula i ja està.

Haurem de fer cas als tècnics, ¿no? Hi hauran d'haver algunes negociacions que siguin tècniques. Hi hauran d'haver propostes tècniques que diguen i que avalen els resultats i les resolucions. I això és el que estem fent, des del primer dia. I vosté té tota la documentació, i si se l'haguera llegida tota, haguera vist que també n'hi ha una resolució del secretari autonòmic d'educació. Si se l'ha llegida, n'hi ha una resolució del secretari autonòmic d'educació.

Per tant, no diga coses que no són, perquè estem des del primer dia parlant amb l'empresa..., des del primer dia parlant amb l'empresa i parlant amb tot el món per a deixar ben clar que el Regina serà d'obra, i serà gràcies al govern del botànic. (*Aplaudiments*) Sí, senyor, serà d'obra i serà gràcies al govern del botànic.

I, ¿per què dic això? Perquè resulta que va començar al 2006 a estar en barracons el Regina Violant. Al 2006. A alguns supose que deu ser una dada que els deu recordar moltes coses. 2006, ¿eh? I vosté recorde que era alcalde..., ha sigut alcalde dotze anys. I està bé que puguem parlar avui ací i jo li donaré les respostes. Però estaria bé que haguera interpellat al seu govern quan estava el Partit Popular al govern. Des del 2006, ¿eh?, que estan en barracons. I és en desembre del 2015 quan es signa l'adjudicació. Desembre del 2015, per tant, ja en el govern del botànic. Així que jo diria que alguna cosa més hagueren pogut fer. Si tan preocupat vosté estava, alguna cosa haguera pogut fer.

Segur que va fer molt. Jo no li ho negue. Jo no li ho negue perquè també el conec, i sé que va fer molt, segur, i ara ho explicarà. Molt bé, perfecte. Però resulta que no va servir per a res. Si vosté era tan gran gestor, si era tan gran gestor, des del 2006 fins avui crec que l'escola ja estaria feta. Si saberen gestionar tan bé, com diuen, l'escola ja estaria feta, i no ens haguérem trobat la situació que tenim.

Mire, l'empresa Torrescámara, efectivament, des de juliol de 2016 fins a gener de 2017 va estar executant les obres, i va estar executant-les a un ritme adequat. Ho va fer amb unes certificacions mensuals entre 100.000 i 200.000 euros, presentant eixes certificacions. Va ser a partir de gener, com vosté ha dit, que comença a baixar el seu ritme d'obra.

I les incidències responen, com dia abans, a un desacord entre la contractista –en este cas l'empresa– i la conselleria, i també la direcció d'obra, que és de l'ajuntament. Per tant, un desacord entre dos administracions amb una empresa adjudicatària per criteris tècnics. I criteris tècnics que s'han de resoldre amb posicionaments tècnics i avalats pels tècnics; no amb un acord perquè sí, sense ningun fonament, perquè diem que els diners públics són sagrats.

Dia que l'empresa constructora va presentar un escrit..., l'empresa constructora va presentar un escrit sol·licitant un modificat i, al mateix temps, que se pararen les obres. I si vosté va i ho estudia, ho diu concretament, «la suspensió temporal de les obres», i esta pràctica potser era una qüestió normal en l'anterior administració. Però és que resulta que eixa paralització d'obra demana una indemnització..., una indemnització a l'empresa. I nosaltres diem als tècnics: estudieu eixe estudi, mirem eixa demanda i mirem si realment hi ha raons o no.

¿Què responen els tècnics? Em responen que tècnicament no hi ha necessitat de parar l'obra, que pot continuar mentres es redacta el modificat.

I es redacta un modificat i se li diu a l'empresa que continue. I això és el que es fa, perquè és el criteri tècnic. I és el que fem per a donar resposta al criteri tècnic i a salvaguardar els interessos públics i els diners de tots els valencians i les valencianes, perquè l'empresa continue la seua obra, perquè, d'acord amb el criteri tècnic, pot continuar, i es redacte el modificat que tècnicament és suportable.

I, per tant, eixa modificació que demana l'empresa és superior al 10%, que és el màxim..., molt superior al 10%, que és el màxim autoritzable i, per tant, el que està demanant *de facto* és una modificació del projecte, cosa que no es pot acceptar, una modificació si no hi ha valoració tècnica que diga que és suficient eixa modificació del conjunt del projecte. No és així. Tècnicament se'ns diu que en els diferents..., el director facultatiu de l'obra, en els diferents llibres d'obres i assistència, han manifestat diverses vegades a l'empresa –el 31 de gener, el 5 de febrer, el 4 d'abril, l'11 d'abril– que havien de continuar executant l'obra, perquè tècnicament no hi havia sentit a paralitzar-la, i perquè mentrestant es feia el modificat, cosa que s'ha fet i es trasllada a l'empresa.

Eixe modificat tècnic diu que es pot fer un modificat per valor de 140.000 euros, el valor d'un 2,7% del pressupost, i que pot continuar l'obra i fer-se eixe modificat. I no hi ha, a partir d'ahí, ninguna resposta més.

Per tant, ¿què diu l'empresa després? És ja el 9 d'agost d'enguany..., el 9 d'agost d'enguany, després d'haver fet diverses reunions, que per escrit, que és com les coses s'acaben acordant, després d'haver parlat molt, per escrit demana la rescissió del contracte, però volent acollir-se, per escrit, a l'article 223, que el que diu i el que reitera l'article 223 és el que fa referència a la resolució del contracte per causa aliena a l'empresa. I, per tant, que siga l'administració la que rescindisca el contracte i que indemnitze el contractant. És a dir, que indemnitze l'empresa. I evidentment no anem a indemnitzar una empresa que, d'acord amb els nostres criteris tècnics, no està complint en allò que podia complir, i d'acord amb el modificat que nosaltres hem dit que no està executant.

I, per tant, nosaltres evidentment que no podem rescindir el contracte, assumint que és una qüestió nostra, que no és, sinó que la pròpia empresa ens ha demanat.

¿Què és el que volem? Que hi haja una escola d'obra al Regina Violant i que siga el més prompte possible. Per això hem seguit parlant. Clar que sí. I per això hem seguit relacionant-nos amb tot el món de la comunitat educativa d'Almassora per tal d'arribar a eixe acord.

¿Què és el que voldríem nosaltres? Evidentment, arribar a una rescissió del contracte, amb un mutu acord, perquè poguérem avançar. I això és el que estem fent.

I en la reunió del 3 d'octubre, de forma oral..., en la reunió del 3 d'octubre, de forma oral, l'empresa, per primera vegada, diu que podria acceptar eixa resolució: per tant, de rescindir el contracte de mutu acord.

I això és el que a nosaltres ens agradaria i que volem que per escrit es pose en les dos parts, que l'advocacia estiga d'acord

i, per tant, que puguem rescindir el contracte de mutu acord i poder adjudicar l'obra una altra vegada..., que comencen les obres una altra vegada el més prompte possible i que els xiquets i les xiquetes que des del 2006, malauradament i per una inacció de l'anterior govern estan en barracons, puguen tindre una escola digna, que estic segur que és el que totes i tots volem. I per això estem treballant des del primer dia.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Moltes gràcies, conseller.

Per a replicar, el senyor Casanova té la paraula.

El senyor Casanova Claramonte:

Senyor conseller, com lamentablement m'esperava, a falta de respostes concretes, que és el que els pares estan esperant, vosté ha vingut ací a recordar-me el que jo vaig fer o vaig deixar de fer en els meus anys d'alcalde d'Almassora.

Mire, jo..., l'important hui amb les obres bloquejades, com vosté bé sap, i que les versions que vosté ha contat, algú li les ha contades, regular, el que vosté hauria de fer és haver-se compromés a dates, a accions i a solucions concretes, perquè això no ho ha fet.

Jo, per això, com tinc pot de temps, no vaig a perdre'l en defensar la meua gestió. Alguna cosa li diré al final, ¿eh?, alguna cosa li diré al final, com alcalde, que no com a portaveu de res. Jo sóc portaveu d'indústria perquè m'encanta dialogar amb el nostre conseller d'economia. ¿Jo què vol que li faja? Tinc eixe vici.

Reitere, doncs, que el que els pares volen és saber si vosté està disposat a renegociar amb l'empresa, que pareix ser que no. Eixa, senyor conseller, com li dia, seria la millor i més ràpida solució.

Davant d'un informe tècnic, n'hi ha un altre. Vosté ha obviat que en l'escrit del 9 d'agost acompanya un informe tècnic d'un tercer, que no és res coincident amb els informes. És a dir, davant d'un informe d'un arquitecte, n'hi ha un altre informe d'un altre arquitecte, i n'hi ha un altre informe... És que no és blanc i negre açò. I vosté ho sap. I vosté ho sap. I els que hem treballat amb projectes –i no parlo de l'administració, sinó en l'empresa privada– sabem que els projectes no són perfectes quan se dissenyen i apareixen incidències, senyor conseller. Probablement és una falta d'experiència.

Mire, també el que volen saber els pares... Mire, vosté, senyor conseller..., el que volen saber els pares és si la solució que han anunciat..., eixa que anuncia vosté de rescindir les obres on mos porta. Diu: «El més prompte possible.» ¿Dos anys? ¿Tres anys?

Els pares..., hui estan sofrint en els barracons, que estan ahí des de l'any 2006 –i ara li ho explicaré–, i hui està plovent i els xiquets s'estan banyant, perquè els barracons estan fets un desastre, perquè eixa és l'altra, ¿val? I els pares el que volen és una resposta ràpida. I a la millor el que cal ficar damunt de la taula és menys purisme, menys fonamentalisme, i pensar pros i contres i mirar què n'hi ha darrere, que són els xiquets.

Mire, quant a mi, senyor conseller, me queda només un moment. Vaig a contestar-li. Mire, durant la meua etapa de govern de l'Ajuntament d'Almassora, primer com a regidor i després com alcalde, en un poble d'aleshores de 20.000 habitants, es van construir cinc centres educatius, cinc: l'Escola Infantil Sant Josep; el col·legi Cardenal Cisneros; l'institut Vila-roja; el col·legi Germans Ochoa, i el col·legi Errando Vilar. Cinc! En una inversió de pràcticament vint milions d'euros, que són quasi els mateixos diners que vosté ha gastat en estos dos anys en tota la comunitat en construcció de col·legis. *(Aplaudiments)* En un poble, eh!

Mire, i quant al col·legi, al col·legi, si vosté en desembre, que no va ser en desembre, va ser en gener, que l'ha datat malament, se va firmar el contracte, va ser perquè en març s'havien licitat, 2015, perquè els 2 de gener –perdó, de febrer– s'havia aprovat el projecte, perquè el projecte s'havia redactat, perquè s'havia obtingut el sòl, perquè s'havia urbanitzat la parcel·la, i tot això *(inintel·ligible)* ... per nosaltres. *(Aplaudiments)* O és que se creu que el col·legi se trau una vareta màgica i hi ha un col·legi. La prova és el que està passant-li a vosté.

I mire, i sí, senyor conseller, i acabe, no em vaig quedar satisfet. Sap què vaig fer? M'havia compromés davant dels pares que no em presentaria a l'alcaldia si les obres no estaven començades abans que acabara l'any 2014, i me'n vaig anar a casa. Eixa va ser una de les principals raons perquè no vaig optar a renovar a l'alcaldia. Aixina és que aplique's vosté el cuento, senyor conseller, i veja el que està fent.

I acabe, i acabe, perquè els pares m'han...

La senyora vicepresidenta primera:

Per favor.

El senyor Casanova Claramonte:

...sí, senyora presidenta–, m'han fet aplegar esta camiseta *(veus)* perquè li l'entregue a vosté, perquè li l'entregue a vosté i que se la pose *(aplaudiments)* al seu despatx...

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, ja, senyor Casanova, per favor.

El senyor Casanova Claramonte:

...que la guardi en el seu despatx i que pense, cada volta que la mire, que 600 xiquets estan pagant la seua evident falta de gestió.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyor Casanova.

La talla me pense que no. (*Rient*)

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyora presidenta.

Gràcies, senyor diputat.

Ja ho sé que vosté ha fet molt, per això li ho he dit també abans, que vosté havia fet molt, però a casa no se n'ha anat, se n'ha vingut de diputat. Diria que no s'ha quedat precisament a casa, més ve se n'ha vingut cap a munt, l'han premiat no haver tingut l'escola, molt bé, en el seu partit.

Mire, (*veus*) el que nosaltres tenim clar i el que hem fet...

La senyora vicepresidenta primera:

Per favor! Si me fan el favor de no interrompre. A vosté no l'ha interromput ningú, anem..., i no dir insults, per favor. A tot el món, açò val per a tots. Per favor, volen deixar que el conseller intervinga i diga el que considere convenient, com ha pogut fer el senyor Casanova. Veritat que sí? Vinga! Fins interpel·lar-lo des de les bancades de ninguna banda.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyora presidenta.

Vosté deia que el 9 d'agost hi havia un tècnic que pareixia imparcial, un pèrit privat pagat per l'empresa. Doncs bé, nosaltres fem cas als tècnics de les administracions que pensem que són més imparcials, entre d'altres coses perquè tenen l'obligació de ser-ho per ser funcionaris públics.

Mire, parla vosté també de purisme. I nosaltres no li diem purisme a complir la llei de contractes. S'ha de complir la llei de contractes. O és que això és fer purisme? Hem de complir-la. I, per tant, criteris tècnics, complint la llei de contractes, negociació tota i més per a donar una solució. No se preocupe que l'escola estarà, i estarà feta pel govern del botànic, no pel govern del Partit Popular. Per tant, tranquil, i a més a més ho farà, sap com? Complint la llei de contractes, (*aplaudiments*) complint la llei de contractes.

Mire, és molt fàcil. Ací hi ha dos maneres de funcionar, hi ha dos maneres de funcionar: una, complint els criteris tècnics, complint la llei de contractes; i l'altra és la que, em vénen molt bé les paraules d'una comissió d'investigació, que diu una persona que tenim ací prop, diu, «se han demonizado los sobrecostes y ahora resulta que por no subir un millón de euros por un colegio en Almassora se condenan a los niños de cinco, tres, cuatro años»; també diu, «si a mí me viene un señor, si yo le digo la verdad, viene una empresa que me pide un millón de euros

porque si no la construcción la paran, y que tengo que dejar 300 niños en la calle, yo procuro negociar y a lo mejor lo saco por 500.000». I on està el criteri tècnic? I on està el compliment de la llei de contractes? Jo diria que parlar el que faça falta, clar que sí, però amb criteris tècnics que avalen cadascuna de les decisions. I això és el que està fent este govern.

Jo no sé el que farien abans, però estes paraules em preocupen, però jo pense que complir amb els criteris tècnics i complir amb la llei és el que s'ha de fer, i construir escoles.

Mire, vosté ha dit que es van construir escoles, i en va faltar una perquè, si no, no estaria des de 2006 sense construir. Resulta que des que estem ací, en dos anys, s'han acabat dèsset escoles, i se n'estan construint dèsset més i van a posar-se a construir moltes més. I no només això, sinó que hem fet, no només això, sinó que hem fet més de 475 actuacions. Vostés haurien dit que han construït 475 escoles, perquè és la seua forma de comptar com es construïen les escoles, per actuacions, 475 actuacions, en 161 municipis, en 161 municipis. En les comarques de Castelló, 46, en 26 municipis. Això també és gestionar, complint no només els criteris tècnics, sinó, evidentment, la llei de contractes. Eixes són les dos maneres de funcionar. I dient sempre el que està passant al conjunt de la comunitat educativa.

Mire, jo he parlat amb molta gent. Dissabte vaig parlar amb pares que tenen els seus xiquets al Regina Violant i els vaig dir com estava la situació, igual que li la dic a vosté. Sap què m'ha passat quan he anat a altres llocs? Que m'han dit, no, no, és que mos van dir que començaven les obres ja l'any passat, fa més de dos anys i fa més de tres anys, perquè estava ja tot acabat, i no hi havia ni els plànols fets de quan vostés governaven. I amb la veritat anem per davant. No, a Almassora no estic dient, estic dient al conjunt del país. Això m'ha passat a mi, això m'ha passat a mi. (*Veus*)

I, per tant, nosaltres anem amb la veritat per davant, passe el que passe i contant-li a la gent el que hi ha, perquè tractament la gent de forma adulta. I el que fem és solucionar els problemes quan arriben, negociant el que siga, però amb criteris tècnics, complint la llei i fent realitat 17 centres ja acabats, 17 construint-se, més de 475 actuacions. I el Regina serà l'obra gràcies al botànic.

Gràcies. (*Applaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyor conseller.

Interpel·lació al conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport, senyor Vicent Marzá Ibáñez, sobre el Pla de construcció i millora de centres escolars, que formula el diputat senyor Antonio Montiel Márquez (GP Podemos-Podem) (RE número 76.694, BOC número 208)

La senyora vicepresidenta primera:

Anem a passar al punt número huit, que és la interpel·lació, també al conseller d'Educació, Investigació, Cultura